

Minister vil erkjende, hvad jeg antager er klart for alle Medlemmer her i Salen, at fordi vi opfordre ham til at gaa den Vej og se at faae Noget igjennem, have vi ikke bundet os til at acceptere Noget af det, han bringer til Veie; vi have fuldstændig frie Hænder. Jeg retter ikke mit Angreb mod den ærede Minister personlig, thi jeg erkjender villig, at det er lettere at komme til Forstaelse med den ærede nuværende Minister paa disse Omraader end med hans Forgænger — det er utvivlsomt — men naar vi rette Opfordringen direkte til ham, er det, fordi vi ikke have set det Initiativ i det danske Indenrigsministerium, som der bør være, og ogsaa fordi vi ere overbeviste om, at saadan Støtte er nødvendig for Ministeriet, men paa den anden Side hævder jeg, at vi forbeholde os fuld Frihed med Hensyn til Resultaterne. Hvad der derimod var langt mere paafaldende, var, at den ærede Minister indrømmede, at for Gjedferrouten maatte der gøres Noget, at Umuligheden fra i Saar var fuldstændig forsvunden. Sa jeg hørte nok, at den ærede Minister sagde, at han ikke med Udtrykket Umulighed mente, hvad jeg havde omtalt, men hvad han da har tænkt paa, blev jeg ikke oplyst om, da han i Dag sagde, at selv en Dampfærgeforbindelse var tænkelig, at der kunde opnaas en saadan Ordning med Lydstaad, og jeg forstod ham saaledes, at han var villig til at gjøre Skridt i saa Henseende (Indenrigsministeren: Det gøres der). I saa Fald skal jeg yde den ærede Minister fuldstændig Anerkjendelse for Forsøget. Men hvis det ikke er Meningen, men det kun er Meningen, at det overveies paany, og at den ærede Minister er tilfreds med, hvad han antydede som Resultatet, nemlig at der er tænkt paa, at bringe to Gange daglig Forbindelse i Stand, viser det mig endnu mere, hvor lidet den ærede Minister virkelig forstaaer Betydningen af denne Route. Den er først og fremmest en Vareroute, i anden Linie en Personroute, det, at man kan slippe for Omladning, er det Vigtigste. Efter dette vil jeg tilstaa, at det ikke undrer mig, at den ærede Minister modsatte sig de forskjellige andre Ting, som han allerede tidligere har modsat sig. Spørgsmaalet om Femern og de andre Ting skal jeg ikke dvæle nærmere ved, fordi der kun er rettet en Opfordring til Ministeren om at forberede dem for Fremtiden, hvorefter der ikke tænkes paa deres Gjennemførelse i Dieblirket; men jeg hævder, at det er sagt, for at den ærede Minister ikke om en halv Snes Aar eller maasse færre Aar skal sige, at det ikke er blevet hævdet her fra Thingets Side. Jeg er temmelig

vis paa, at den Tid nok vil komme, hvor man vil se, at den rette Vej til Vesteuropa er over Holland og ikke over Fyn og Slesvig.

Den ærede Minister spurgte dernæst, hvad der skal gøres for at forbedre Trafikken over Store- og Lillebelt. Det undrer mig, at den ærede Minister kan spørge derom; thi det er jo nævnt i Betænkningen. Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af en Dampfærgehavn ved Knudsbovd er f. Ex. een Ting, der kan gøres; en anden Ting er Forbedring af Dampfærgerne mellem Strib og Fredericia, og en endnu bedre Ting vil være en fast Bro mellem Fyn og Sjælland, som der er den allerstørste Grund til at ønske. Der er i det Mindste efter min Mening ingen Tvivl om, at man kan ikke vedblive at tvinge den gennemrigste Trafik til at gjøre den store Omvei her igjennem Landet. Ogsaa for Forbindelsen mellem Landsdelene og for Forbindelsen med Esbjerg vil en saadan Foranstaltning have en meget stor Betydning, og der turde derfor være al mulig Grund for Ministeriet til ogsaa at overveie det Spørgsmaal og at fremme det.

Den ærede Minister spurgte mig dernæst — det gad han nok vide — hvorledes jeg kunde vide, at denne Regjering ikke ønsker en Toldunion med Sverig. Jo, det kan jeg vide deraf, at den ikke har gjort det Alleringeste for at opnaa en saadan Union. Der foreligger ikke det Mindste derom. Der foreligger Henstillinger til Ministeren fra forskjellige Nationaløkonomers Side, der have ønsket en saadan Union; der har en Tid været en stærk Stemning derfor her i Danmark, men fra Regjeringens Side foreligger der ikke noget nævneværdigt, ikke noget alvorligt, praktisk Forsøg paa at tilveiebringe noget Saadant, saa vidt mig bekendt, og jeg antager, at naar Regjeringen Intet gjør for en saadan Sag, som den veed har i den Grad været oppe, saa er det, fordi den ikke ønsker at fremme den; thi det kan da ikke være, fordi Regjeringen ikke i det Hele har Interesse for det Spørgsmaal. — Jeg kan overfor den ærede Minister slutte med at sige, at jeg beklager hans fortsatte Modstand overfor Esbjerglinien, men det glæder mig, at det er lykkedes at konstatere, at den ærede Minister i den Sag handler udelukkende til Glæde for et Dampstibsselskab, men til Skade for Landbruget og til Skade for det Formaal, som Subventionen tilsigtede. Med Hensyn til den gennemrigste Trafik vil jeg indrømme, at der er et lille bitte svagt, angsteligt Fremskridt fra den ærede Ministers Side, men det er saa svagt og saa lille, at jeg ikke kan have nogen Tro til, at der kommer